

VERGE DE ROCAPREVERA

Molt estimats:

Fa goig de trobar-se aquí a Rocaprevera, en aquest preciós Santuari, coronat pel Puig de les tres creus, tant estimat per tots els torellonencs i torellonenques, i per tota la gent de la Vall del Gès, amb la imponent bellesa de la mirada tendra de la mare de Déu i la benedicció acollidora de Jesús, i amb totes aquestes persones que estimeu Rocaprevera, i que amb tanta dedicació en teniu cura, vetlleu i treballeu per tenir-ho tot tan ben organitzat, tan bonic i ben ajençat.

I amb tots els devots de la verge, i amb tots els feligresos que heu acudit per celebrar
l'Eucaristia.

Quan vaig saber que m'havíeu convidat per venir avui aquí a celebrar la festa de la Mare de Déu de Rocaprevera, el primer pensament que vaig tenir va ser ¿Què puc dir jo de la Mare de Déu que no sapiguen?

Què us puc dir de la Mare de Déu que no sapiguen!!

Però, ben mirat potser no cal dir res de nou, potser podem compartir amb tots vosaltres aquesta experiència de: Maria, com a Mare, mare de Déu i mare nostra.

Són molts els pobles del nostre país i d'arreu del món que invoquen a Maria o la tenen per Patrona. Aquí a Rocaprevera pel dia d'avui la contemplem en aquesta escena entranyable que ens ha deixat l'Evangeli de Joan: Maria dreta al peu de la creu del seu fill Jesús, que acabem de proclamar. Acceptant així de ser mare de tota la humanitat des d'aquell moment solemne de la creu en que Jesús diu a Joan: Aquí tens la teva mare.

I a Maria, aquí tens el teu fill.

Ella és la dona Fidel que des del primer dia, des d'aquell SI de l'anunciació, que li va fer acceptar els plans de Déu per tota la humanitat serà sempre la seva gran col·laboradora. Ella portà al món el qui havia de canviar el destí de tota la humanitat, Jesucrist, el Senyor. Per això, la verdadera devoció a Maria passa sempre per Jesús.

Maria des del silenci va acompanyar tota la vida de Jesús.

Ella en va voler ser la seva fidel seguidora, des de les noces de Canà, fins al peu de la creu del Calvari, per això Maria és model de fe. Sant Justí màrtir, en el seu diàleg amb Trifó, té una bella expressió en que diu que Maria en acceptar el missatge de l'Angel concebé "Fe i alegria". En la mare de Jesús la fe ha donat el seu millor fruit, i quan la nostra vida espiritual dona fruit ens omplim d'alegria que és el signe més evident de la grandesa de la fe. Maria és la dona de la fe, que viu i camina en la fe. Ella es deixa conduir per l'Esperit, en un itinerari de fe, cap a un destí de servei i fecunditat, tenint també en compte quan plena de joia i gratitud per haver estat escollida per Déu, després de visitar la seva cosina Elisabet, la proclama: felix tu que has cregut, no li diu pas felix tu que has vist, la fe ferma de Maria li fa entonar el cant de lloança del Magnificat en el que parla amb el cor mirant els esdeveniments de la historia, des de
l'esperança,

El Magnificat ens introdueix en les Benaurances, síntesi del missatge evangèlic: els pobres, els humils, els que ploren el nets de cor, els que treballen per la pau, els perseguits a causa del nom de Crist, Jesús els anomena feliços i Maria també.

Ella es posa de part del Regne, i davant d'una humanitat plena de mals, de sofriment i d'injustícia, contempla
esperançada i serena l'arribada de Déu que transformarà la pobra existència humana.

Una pietat mariana ben entesa no és pas de cap manera un infantilisme, ni una escapada de la realitat, sinó que ens fa conèixer la presència enriquidora de la dona que té un paper molt important en la història de la salvació.

El mateix Déu ha volgut encarnar-se en el sí d'aquesta dona, ens ho diu Sant Pau en la carta als Gàlates:” quan

el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona”.

Com ens diu el papa Francesc: Al Senyor no li agrada que falti a la seva Església la icona femenina.

Aquesta actitud femenina i maternal, Maria ens la fa palesa d'una manera ben especial al peu de la creu.

Maria és mare, això ens dóna molta confiança, perquè a les mares se'ls hi pot explicar tot, per a la mare no hi secrets, elles són les que més comprenen les debilitats dels seus fills.

I a Maria, la mare, no li resulta estrany res del que els hi pot passar als seus fills.

Crist ens porta a Maria. Ell ens porta a ella, perquè no vol que caminem sense una mare,

I el poble llegeix en aquesta imatge materna tots els misteris de l'Evangelí.

Des del peu de la creu de Jesús, Maria assumeix tots els reptes que la societat d'avui ens planteja.

Ella ferma, dreta al peu de la creu, ens ensenya a tots a ser acollidors.

Ella dreta al peu de la creu ens vol acostar a tots els crucificats d'aquest món.

La mirada de Maria ens ajuda a mirar-nos els uns als altres de manera fraternal.

Maria ens ensenya a tenir aquesta mirada que busca acollir, acompanyar, protegir, sobretot els més necessitats.

Com a comunitat cristiana, compromesa, que aneu fent camí a la llum de l'Evangelí,

amb molt bona voluntat, i amb ganes de ser fidels a Jesucrist

participeu plenament del” goig i de l'esperança, del plor i l'angoixa dels homes i les dones d'avui

sobretot dels pobres, i de tota mena d'afligits, que són també el goig i l'esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist”.

Al peu de la creu de Jesús , hi som doncs avui amb plor i angoixa, però també amb goig i esperança.

Això vol dir conèixer els greus problemes que pateix el nostre món.

volem ser solidaris amb el sofriment de tantes i tantes persones desplaçades a causa de les guerres, entre elles tants infants! Tots els qui han hagut de deixar els seus països buscant una vida millor, i que moltes vegades topen amb la incomprensió, la marginació o el rebuig.

La pobresa extrema que pateixen milions d'homes i dones amb inseguretats alimentàries o sigui patint fam.

Víctimes d'unes lleis injustes dictades des del poder que ens recorda el que deia el bisbe màrtir Oscar Romero:

“La justícia, com els escurçons només pica els peus que van descalços”.

I també una natura cada dia més maltractada i que ja comencem a patir-ne les conseqüències.

I també la situació angoixant del nostre país.

I tots els sofriments dels homes i de les dones, són els nostres sofriments.

Però també volem participar del goig i de l'esperança.

Sabem que una de les temptacions de l'ésser humà és perdre l'esperança, deixar-se abatre pel cansament,

O pels esdeveniments adversos que vivim, avui no ens en falten pas motius si donem una mirada al nostre món.

Però en cada època i en tot tipus de situacions, també avui, tenim molts motius per l'esperança.

Tenim la fe que ens fa veure i viure la vida, i els esdeveniments de cada dia d'una manera diferent.

Quantes persones de bona voluntat dediquen la seva vida al sevei dels més necessitats, a vegades jugant-si la vida, quants voluntaris donen el seu temps per ajudar als altres.

Tenim molts testimonis d'homes i dones que treuen la força de la seva fe i és la font de la seva esperança.

Quantes oportunitats tenim cada dia per fer el bé! per estimar, per acollir...

Visquem amb esperança i no perdem el bon humor que és una forma d'alliberar una energia que portem dintre, dona qualitat a la nostra vida, i a la de les persones que ens envolten perquè és contagiosa. I a més és un signe de fe i també d'esperança, perquè demostra que sabem relativitzar les coses d'aquest món, convençuts que la darrera paraula que la te el Senyor serà de gràcia, de bondat i de felicitat.

Demanem al Senyor en aquesta Eucaristia, que com Maria, siguem sempre seguidors i seguidores de Jesús, que sembrem per on passem paraules d'esperança i gestos de compassió. Que la mare de Déu de Rocaprevera pregui sempre per vosaltres, per les vostres famílies, i per totes les vostres intencions.

I ho demanem amb una estrofa dels goigs:

Sia aquest bell santuari
Llar pairal de Torelló
on sovint vinguí a portar-hi
el tribut de l'oració.

Verge de Rocaprevera, deu-nos vostre sant amor.